

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.12.2013
COM(2013) 924 final

ZAŁĄCZNIK

UMOWA RAMOWA O WSZECHESTRONNYM PARTNERSTWIE I WSPÓŁPRACY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI Z JEDNEJ STRONY A SOCJALISTYCZNĄ REPUBLIKĄ WIETNAMU Z DRUGIEJ STRONY

do

Wniosek dotyczący decyzji Rady

**w sprawie podpisania Umowy ramowej o wszechstronnym partnerstwie i współpracy
między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Socjalistyczną
Republiką Wietnamu z drugiej strony**

ZAŁĄCZNIK

**UMOWA RAMOWA
O WSZECHSTRONNYM PARTNERSTWIE
I WSPÓŁPRACY MIĘDZY
UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI Z JEDNEJ STRONY
A SOCJALISTYCZNĄ REPUBLIKĄ WIETNAMU Z DRUGIEJ STRONY**

do

Wniosek dotyczący decyzji Rady

**w sprawie podpisania Umowy ramowej o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między
Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Socjalistyczną Republiką
Wietnamu z drugiej strony**

KOMISJA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Unią”

oraz

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

zwane dalej „państwami członkowskimi”,

z jednej strony, oraz

SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU,

zwana dalej „Wietnamem”,

z drugiej strony,

zwane dalej wspólnie „Stronami”,

ZWAŻYWSZY na tradycyjną przyjaźń między Stronami oraz łączące je bliskie więzi historyczne, polityczne i gospodarcze,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony przywiązują szczególne znaczenie do kompleksowego charakteru ich wzajemnych stosunków, co znalazło wyraz m.in. w wietnamskim „Ogólnym planie dotyczącym stosunków między Wietnamem a Unią Europejską do 2010 r. oraz wytycznych do 2015 r.” z 2005 r. oraz w późniejszych rozmowach między Stronami,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony uważają, iż niniejsza Umowa stanowi część szerszych i spójnych stosunków między nimi w ramach porozumień, których obie Strony są stronami,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do przestrzegania ogólnych zasad prawa międzynarodowego oraz celów i postanowień Karty Narodów Zjednoczonych, przy poszanowaniu zasad demokratycznych i praw człowieka,

POTWIERDZAJĄC poszanowanie niepodległości, suwerenności, integralności terytorialnej oraz jedności narodowej Socjalistycznej Republiki Wietnamu,

POTWIERDZAJĄC swoje przywiązanie do zasady dobrych rządów i walki z korupcją,

POTWIERDZAJĄC pragnienie wspierania postępu gospodarczego i społecznego swoich społeczeństw, uwzględniając zasadę zrównoważonego rozwoju i wymogi ochrony środowiska naturalnego,

ZWAŻYWSZY, że Międzynarodowy Trybunał Karny stanowi ważne osiągnięcie na rzecz pokoju i sprawiedliwości na świecie, a jego celem jest skuteczne ściganie najpoważniejszych przestępstw wzbudzających niepokój wspólnoty międzynarodowej,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony zgadzają się co do tego, iż rozprzestrzenianie broni masowego rażenia stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa międzynarodowego, oraz pragną pogłębić dialog i współpracę w tej dziedzinie; przyjęcie w drodze konsensusu rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 stanowi podstawę zobowiązania całej społeczności międzynarodowej do zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia,

UZNAJĄC potrzebę intensyfikacji procesu rozbrowienia, jak również większej skuteczności w wypełnianiu zobowiązań dotyczących nierozprzestrzeniania broni podjętych przez Strony na szczeblu międzynarodowym,

WYRAŻAJĄC pełne zaangażowanie w zwalczanie wszelkich form terroryzmu zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym prawami człowieka i prawem humanitarnym, oraz w ustanowienie skutecznej współpracy międzynarodowej i stworzenie instrumentów międzynarodowych, które zapewnią eliminację wszelkich form terroryzmu, a także przywołując odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ,

UZNAJĄC znaczenie Umowy o współpracy z dnia 7 marca 1980 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) – którą w 1999 r. został objęty również Wietnam, jak również Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu z dnia 17 lipca 1995 r.,

UZNAJĄC znaczenie zacieśniania istniejących stosunków między Stronami w celu wzmocnienia współpracy między nimi oraz wspólne pragnienie Stron, aby skonsolidować, pogłębić i zróżnicować ich stosunki w dziedzinach stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania w oparciu o suwerenność, równość, niedyskryminację, poszanowanie środowiska naturalnego oraz wzajemne korzyści,

UZNAJĄC status Wietnamu jako państwa rozwijającego się oraz uwzględniając poziom rozwoju Stron,

UZNAJĄC duże znaczenie współpracy rozwojowej w krajach rozwijających się, zwłaszcza w krajach rozwijających się o niskich dochodach oraz o średnio-niskich dochodach, dla ich trwałego wzrostu gospodarczego, zrównoważonego rozwoju oraz terminowej i pełnej realizacji celów rozwojowych uzgodnionych na poziomie międzynarodowym, w tym milenijnych celów rozwoju Narodów Zjednoczonych,

UZNAJĄC postęp osiągnięty przez Wietnam w realizacji milenijnych celów rozwoju i we wdrażaniu swojej strategii rozwoju gospodarczo-społecznego, jak również obecny poziom rozwoju Wietnamu jako kraju rozwijającego się o niskich dochodach,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony przykładają szczególną wagę do zasad i postanowień rządzących handlem międzynarodowym, zawartych w szczególności w Porozumieniu ustanawiającym Światową Organizację Handlu (WTO), oraz do potrzeby stosowania ich w sposób przejrzysty i niedyskryminujący,

UZNAJĄC, że handel odgrywa znaczącą rolę w rozwoju, a także uznając znaczenie programów handlu preferencyjnego,

WYRAŻAJĄC swoje pełne zobowiązanie do wspierania zrównoważonego rozwoju w jego wszystkich wymiarach, w tym ochrony środowiska i skutecznej współpracy w celu zwalczania zmiany klimatu, a także do skutecznego propagowania i wdrażania uznanych na forum międzynarodowym norm pracy ratyfikowanych przez Strony,

PODKREŚLAJĄC znaczenie współpracy w zakresie migracji,

POTWIERDZAJĄC swoje dążenie do zacieśniania współpracy między Stronami w oparciu o wspólne wartości i wzajemne korzyści, w pełnej zgodności z działaniami podejmowanymi w kontekście regionalnym,

BIORĄC POD UWAGĘ, że postanowienia niniejszej Umowy, które wchodzą w zakres części III tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, są wiążące dla Zjednoczonego Królestwa i Irlandii jako oddzielnych Umawiających się Stron lub, alternatywnie, jako części Unii Europejskiej, zgodnie z Protokołem (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; to samo stosuje się do Danii, zgodnie z Protokołem (nr 22) dotyczącym stanowiska Danii, załączonym do tych Traktatów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

CHARAKTER I ZAKRES

ARTYKUŁ 1

Zasady ogólne

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do przestrzegania ogólnych zasad prawa międzynarodowego określonych w celach i postanowieniach Karty Narodów Zjednoczonych, potwierdzonych w deklaracji Zgromadzenia Ogólnego ONZ o zasadach prawa międzynarodowego dotyczących przyjaznych stosunków i współpracy między państwami zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych z dnia 24 października 1970 r., a także w innych odpowiednich traktatach międzynarodowych, uznających między innymi zasadę praworządności oraz zasadę *pacta sunt servanda*; jak również do poszanowania zasad demokracji i praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka Zgromadzenia Ogólnego ONZ i w innych odnośnych międzynarodowych instrumentach dotyczących praw człowieka, których Strony są Umawiającymi się Stronami i które stanowią fundament polityki wewnętrznej i międzynarodowej obu Stron oraz zasadniczy element niniejszej Umowy.
2. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do dalszej współpracy ukierunkowanej na pełną realizację celów rozwojowych uzgodnionych na poziomie międzynarodowym, w tym milenijnych celów rozwoju, poprzez przestrzeganie istniejących zobowiązań międzynarodowych mających zastosowanie do Stron. Stanowi to zasadniczy element niniejszej umowy. Strony potwierdzają również swoje zobowiązania w ramach Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju z 2005 r., Deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy uzgodnionej na forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy w 2005 r., Programu działania z Akry uzgodnionego na trzecim forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy, a także podstawowego oświadczenia z Hanoi w sprawie skuteczności pomocy uzgodnionego w 2006 r., w celu dalszej poprawy wyników współpracy rozwojowej, w tym postępu w zakresie niewiązania pomocy oraz osiągnięcia bardziej przewidywalnych mechanizmów pomocy.
3. Strony potwierdzają zobowiązanie do propagowania zrównoważonego rozwoju we wszystkich jego aspektach, do współpracy w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu oraz globalizacją, a także do przyczyniania się do osiągnięcia uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym celów rozwojowych, w tym milenijnych celów rozwoju.
4. Strony zgadzają się, że wszystkie działania w zakresie współpracy w ramach niniejszej Umowy będą odbywać się z uwzględnieniem poziomu rozwoju, potrzeb oraz potencjału Stron.
5. Strony potwierdzają, że handel odgrywa znaczącą rolę w rozwoju oraz że programy handlu preferencyjnego pomagają propagować rozwój w krajach rozwijających się, w tym w Wietnamie.

6. Strony postanawiają, że współpraca w ramach niniejszej Umowy będzie przebiegała zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 2

Cele współpracy

W celu zacieśnienia stosunków dwustronnych Strony zobowiązują się prowadzić wszechstronny dialog i propagować dalszą współpracę we wszystkich sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Ich wysiłki będą w szczególności miały na celu:

- a) nawiązanie współpracy dwustronnej i współpracy w ramach wszystkich właściwych regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji;
- b) rozwój handlu i inwestycji między Stronami przynoszący wzajemne korzyści;
- c) nawiązanie współpracy we wszystkich obszarach handlu i inwestycji będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w celu ułatwienia zrównoważonych przepływów handlowych i inwestycyjnych oraz zapobiegania przeszkodom w handlu i inwestycjach i usuwania tych przeszkód, w sposób konsekwentny i komplementarny w stosunku do bieżących i przyszłych inicjatyw regionalnych UE-ASEAN;
- d) działanie poprzez współpracę rozwojową w kierunku eliminacji ubóstwa, propagowania zrównoważonego rozwoju, przewyższania nowych wyzwań, takich jak zmiana klimatu i choroby zakaźne, pogłębiania reform gospodarczych oraz integracji z gospodarką światową;
- e) ustanowienie współpracy w dziedzinie sprawiedliwości i bezpieczeństwa, w tym praworządności i współpracy prawnej, ochrony danych, migracji, zwalczania przestępczości zorganizowanej, prania pieniędzy i nielegalnych narkotyków;
- f) krzewienie współpracy we wszystkich innych sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym w sektorze praw człowieka; polityki gospodarczej; usług finansowych; podatków; polityki przemysłowej oraz małych i średnich przedsiębiorstw; technologii informacyjnych i komunikacyjnych; nauki i techniki; energii; transportu; planowania i rozwoju urbanistycznego i regionalnego; turystyki; edukacji i szkoleń; kultury; zmiany klimatu; środowiska i zasobów naturalnych; rolnictwa, leśnictwa, zwierząt gospodarskich, rybołówstwa i rozwoju obszarów wiejskich; zdrowia; statystyki; pracy, zatrudnienia i spraw socjalnych; reformy administracji publicznej; stowarzyszeń i organizacji pozarządowych (NGO); zapobiegania katastrofom naturalnym i łagodzenia ich skutków; równości płci;
- g) zwiększenie obecnego i zachęcanie do przyszłego udziału obu Stron w lokalnych i regionalnych programach współpracy, w których możliwy jest udział drugiej Strony;
- h) nawiązanie współpracy w zakresie: przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia; zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach; niewypałów wojennych;
- i) ustanowienie współpracy w zwalczaniu terroryzmu;
- j) zwiększanie roli i poprawianie wizerunku Stron w regionach każdej ze Stron poprzez stosowanie różnych środków, m.in. wymiany kulturalnej, wykorzystania technologii informacyjnych i edukacji;
- k) propagowanie porozumienia między obywatelami m.in. poprzez współpracę różnych podmiotów, takich jak ośrodki analityczne, środowisko akademickie, środowisko biznesu oraz media, w formie seminariów, konferencji, kontaktów młodzieżowych i innych działań.

ARTYKUŁ 3

Współpraca w ramach organizacji regionalnych i międzynarodowych

1. Strony zobowiązują się wymieniać opinie i współpracować w ramach regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych oraz jej agencje i organizacje, dialog UE-ASEAN, forum regionalne ASEAN, dialog Azja-Europa (proces ASEM) oraz Światowa Organizacja Handlu (WTO).
2. Strony postanawiają również propagować współpracę w tych dziedzinach między ośrodkami analitycznymi, środowiskami akademickimi, organizacjami pozarządowymi, środowiskami biznesu oraz mediami przez organizację seminariów, konferencji i innych powiązanych działań, pod warunkiem że współpraca ta opiera się na obopólnej zgodzie.

ARTYKUŁ 4

Współpraca dwustronna i regionalna

1. W przypadku każdego sektora objętego dialogiem i współpracą w ramach niniejszej Umowy, kładąc przy tym odpowiedni nacisk na kwestie objęte współpracą dwustronną, Strony zgadzają się realizować odnośne działania na szczeblu dwustronnym lub regionalnym, bądź przez połączenie obu tych wymiarów. Przy wyborze odpowiednich ram działania Strony będą dążyły do maksymalizacji uzyskanego wpływu na wszystkie zainteresowane strony oraz do umocnienia ich zaangażowania, przy jednoczesnym jak najlepszym wykorzystaniu dostępnych zasobów, uwzględnieniu politycznej i instytucjonalnej wykonalności oraz zapewnieniu spójności z innymi działaniami, w które zaangażowane są Unia i ASEAN. Współpraca może w stosowych przypadkach obejmować wsparcie dla integracji i rozwoju społeczności w ramach ASEAN.
2. Strony mogą w stosownych przypadkach postanowić o rozszerzeniu wsparcia finansowego na działania w ramach współpracy w dziedzinach objętych Umową oraz na działania powiązane, zgodnie z procedurami finansowymi i zasobami każdej ze Stron. Współpraca ta może w szczególności dawać wsparcie dla wdrażania reform społeczno-gospodarczych w Wietnamie i obejmować środki służące budowaniu potencjału, takie jak organizacja programów szkoleniowych, warsztatów i seminariów, wymiana ekspertów, badania oraz inne działania ustalone przez Strony zgodnie ze strategiami pomocy rozwojowej darczyńców.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

ARTYKUŁ 5

Zasady ogólne

1. Głównymi celami współpracy na rzecz rozwoju są: realizacja milenijnych celów rozwoju, a także eliminacja ubóstwa, zrównoważony rozwój i integracja z gospodarką światową. Cele współpracy na rzecz rozwoju uwzględniają strategie i programy rozwoju społeczno-

gospodarczego Wietnamu. Strony uznają, że ich współpraca na rzecz rozwoju ma zasadnicze znaczenie dla sprostania wyzwaniom rozwojowym stojącym przed Wietnamem.

2. Strony postanawiają propagować współpracę zgodnie z procedurami i zasobami każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 6

Cele współpracy

Strategie współpracy rozwojowej Stron mają na celu między innymi:

- a) osiągnięcie zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
- b) propagowanie rozwoju ludzkiego i społecznego;
- c) propagowanie reform instytucjonalnych i rozwoju;
- d) propagowanie zrównoważenia środowiskowego i regeneracji środowiska oraz najlepszych praktyk w tej dziedzinie, a także zachowania zasobów naturalnych;
- e) zapobieganie zmianie klimatu i zwalczanie jej skutków;
- f) wspieranie polityki i instrumentów mających na celu stopniową integrację z gospodarką światową i handlem światowym.

ARTYKUŁ 7

Formy współpracy

1. W przypadku każdego sektora współpracy w ramach niniejszego tytułu Strony zgadzają się realizować działania na szczeblu dwustronnym lub regionalnym, bądź na obu tych szczeblach, w tym poprzez współpracę trójstronną.
2. Formy współpracy między Stronami mogą obejmować:
 - a) pomoc rozwojową i techniczną dla programów i projektów, zgodnie z ustaleniami Stron;
 - b) budowanie potencjału poprzez szkolenia, warsztaty i seminaria, wymianę ekspertów, opracowania i badania naukowe prowadzone wspólnie przez Strony;
 - c) rozważenie w stosownych przypadkach innych form finansowania rozwoju;
 - d) wymianę informacji w sprawie najlepszych praktyk w zakresie skuteczności pomocy.

TYTUŁ III
POKÓJ I BEZPIECZEŃSTWO

ARTYKUŁ 8

Przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia
i systemów jej przenoszenia

1. Strony uznają, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia, zarówno wśród podmiotów państwowych, jak i niepaństwowych, stanowi jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla stabilności i bezpieczeństwa międzynarodowego, a równocześnie potwierdzają uzasadnione prawo Stron do badania, opracowywania, wykorzystywania, sprzedaży i transferu technologii biologicznych, chemicznych i nuklearnych oraz powiązanych materiałów do celów pokojowych przy poszanowaniu traktatów i konwencji, których są stronami. W związku z powyższym Strony zgadzają się współpracować i przyczyniać się do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz systemów jej przenoszenia poprzez pełne przestrzeganie i wprowadzanie w życie na szczeblu krajowym istniejących zobowiązań wynikających z traktatów i umów międzynarodowych o rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz zobowiązań międzynarodowych mających zastosowanie w odniesieniu do Stron. Strony uzgadniają, że niniejsze postanowienie stanowi zasadniczy element umowy.
2. Strony zgadzają się również współpracować i wspierać walkę z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia poprzez:
 - a) podejmowanie kroków w celu podpisania lub ratyfikacji wszelkich innych właściwych traktatów i umów międzynarodowych, bądź przystąpienia do nich, w stosownych przypadkach, oraz wywiązywanie się w pełni ze swoich zobowiązań;
 - b) ustanowienie, z poszanowaniem zdolności każdej ze Stron, skutecznego krajowego systemu kontroli eksportu, służącego kontroli wywozu i tranzytu towarów związanych z bronią masowego rażenia, w tym ostateczne użycie technologii podwójnego zastosowania pod kątem broni masowego rażenia, oraz przewidującego skuteczne sankcje w przypadku naruszenia kontroli eksportu zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1540, bez wywierania wpływu na normalny i legalny import i eksport oraz transakcje finansowe. Może to obejmować świadczenie pomocy, w tym budowanie potencjału.
3. Strony postanawiają kontynuować regularny dialog polityczny, który będzie towarzyszył tym elementom i je konsolidował.

ARTYKUŁ 9

Współpraca w zwalczaniu nielegalnego handlu
bronią strzelecką i lekką (BSiL) we wszystkich jego aspektach

1. Strony uznają, że nielegalne wytwarzanie i transfer broni strzeleckiej i lekkiej oraz obrót tą bronią, we wszystkich aspektach, w tym ich nadmierne gromadzenie oraz niekontrolowane rozprzestrzenianie, nadal stanowią poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, a równocześnie potwierdzają uzasadnione prawa Stron do produkcji,

importu i posiadania broni strzeleckiej i lekkiej do celów samoobrony i bezpieczeństwa. Strony przywołują w związku z tym odpowiednie treści rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 64/50 i 64/51.

2. Strony postanawiają przestrzegać i w pełni dotrzymywać swoich zobowiązań dotyczących podejmowania działań względem nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, we wszystkich jego aspektach, w ramach istniejących porozumień międzynarodowych, których Strony są umawiającymi się stronami, oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, a także zobowiązań w ramach innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych mających zastosowanie w tej dziedzinie, takich jak Program działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką oraz zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach.
3. Strony zobowiązują się do nawiązania w stosownych przypadkach dialogu w celu wymiany opinii i informacji oraz opracowania wspólnego podejścia do zagadnień i problemów związanych z nielegalnym handlem bronią strzelecką i lekką, a także w celu wzmocnienia zdolności Stron do zapobiegania takiemu handlowi oraz jego zwalczania i eliminowania.

ARTYKUŁ 10

Współpraca w zwalczaniu terroryzmu

Strony potwierdzają znaczenie walki z terroryzmem przy pełnym poszanowaniu prawa, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, praw człowieka, praw uchodźców oraz międzynarodowego prawa humanitarnego. Strony postanawiają zacieśnić współpracę w zakresie zapobiegania terroryzmowi i jego zwalczania w tych ramach i zgodnie z globalną strategią ONZ w dziedzinie zwalczania terroryzmu, zawartą w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 60/288 oraz we wspólnej deklaracji UE-ASEAN z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie współpracy w zwalczaniu terroryzmu.

Strony czynią to w szczególności:

- a) w ramach pełnego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1373 i innych odpowiednich rezolucji ONZ, podejmując kroki w celu ratyfikacji i pełnego wdrożenia międzynarodowych konwencji i instrumentów dotyczących zwalczania terroryzmu i zapobiegania terroryzmowi;
- b) poprzez ustanowienie w ramach wspólnego komitetu regularnych konsultacji w sprawie współpracy w zwalczaniu terroryzmu i zapobieganiu terroryzmowi;
- c) poprzez wymianę informacji o grupach terrorystycznych i ich sieciach wsparcia zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym oraz, z zastrzeżeniem programów i instrumentów Stron, poprzez udzielanie wsparcia na budowanie potencjału w zwalczaniu terroryzmu i zapobieganiu terroryzmowi;
- d) poprzez wymianę opinii na temat środków i metod stosowanych w celu zwalczania terroryzmu i podlegania do aktów terrorystycznych, w tym w dziedzinie technologii i szkoleń, a także poprzez wymianę doświadczeń w zapobieganiu terroryzmowi;
- e) poprzez współpracę mającą na celu pogłębienie międzynarodowego konsensusu w kwestii walki z terroryzmem i jej ram prawnych oraz poprzez działanie na rzecz jak najszybszego osiągnięcia porozumienia w sprawie całościowej konwencji dotyczącej terroryzmu

międzynarodowego w celu uzupełnienia istniejących instrumentów ONZ w zakresie zwalczania terroryzmu;

- f) poprzez propagowanie współpracy między państwami członkowskimi ONZ w celu skutecznego wdrożenia globalnej strategii ONZ w dziedzinie zwalczania terroryzmu;
- g) poprzez wymianę najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony praw człowieka w walce z terroryzmem.

ARTYKUŁ 11

Współpraca prawna

1. Strony postanawiają współpracować w kwestiach prawnych oraz przy wzmacnianiu praworządności i wspieraniu instytucji na wszystkich szczeblach w obszarach wymiaru sprawiedliwości i egzekwowania prawa.
2. Strony postanawiają współpracować przy wzmacnianiu zdolności sądowych i systemu prawnego w takich dziedzinach jak prawo cywilne, prawo cywilne proceduralne, prawo karne i prawo karne proceduralne, jak również przekazywać sobie wzajemnie informacje dotyczące systemów prawnych i prawodawstwa.
3. Strony postanawiają też współpracować w dziedzinie międzynarodowego sądownictwa karnego. Strony uważają, że najpoważniejsze przestępstwa mające znaczenie dla społeczności międzynarodowej nie mogą pozostać bezkarne i że należy zapewnić ich efektywne ściganie poprzez podjęcie środków na odpowiednim poziomie.
4. Strony uważają, że Międzynarodowy Trybunał Karny jest instytucją postępową i niezależną, działającą na rzecz pokoju i sprawiedliwości na świecie. Strony postanawiają współpracować w celu wzmocnienia ram prawnych służących zapobieganiu najpoważniejszym przestępstwom mającym znaczenie dla społeczności międzynarodowej oraz karaniu takich przestępstw, a także rozważyć możliwość przystąpienia do Statutu Rzymskiego. Strony zgadzają się, że korzystne byłoby prowadzenie dialogu i współpracy w tej kwestii.

TYTUŁ IV

WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE HANDLU I INWESTYCJI

ARTYKUŁ 12

Zasady ogólne

1. Strony podejmują dialog na temat dwustronnego i wielostronnego handlu oraz kwestii związanych z handlem, mając na względzie zacieśnienie dwustronnych stosunków handlowych i rozwój wielostronnego systemu handlowego.
2. Strony zobowiązują się wspierać rozwój i zróżnicowanie swojej wymiany handlowej w jak największym stopniu i w sposób przynoszący wzajemne korzyści. Strony zobowiązują się do stworzenia lepszych i przewidywalnych warunków dostępu do rynku poprzez dążenie do eliminacji barier w handlu, a w szczególności poprzez terminowe likwidowanie barier pozataryfowych i ograniczeń w handlu, a także poprzez podejmowanie działań poprawiających przejrzystość, z uwzględnieniem prac prowadzonych w tej dziedzinie przez organizacje międzynarodowe, których członkami są obie Strony.
3. Uznając, że handel odgrywa niezbędną rolę w rozwoju, a systemy preferencji handlowych, w tym ogólny system preferencji taryfowych (GSP) oraz specjalne i wyróżniające traktowanie w rozumieniu WTO, okazały się korzystne dla krajów rozwijających się,

Strony podejmują wysiłki w celu wzmocnienia konsultacji dotyczących ich skutecznego wdrażania.

4. Na potrzeby wprowadzenia w życie niniejszego tytułu Strony biorą pod uwagę swoje poziomy rozwój.
5. Strony informują się wzajemnie na temat rozwoju polityki handlowej i polityki w kwestiach związanych z handlem, takich jak rolnictwo, bezpieczeństwo żywności, ochrona konsumentów i ochrona środowiska.
6. Strony propagują dialog i współpracę zmierzającą do rozwijania stosunków handlowych i inwestycyjnych, w tym do rozwiązywania problemów handlowych i zapewnienia pomocy technicznej i programów budowania potencjału w celu rozwiązania kwestii handlowych m.in. w dziedzinach, o których mowa w niniejszym tytule.
7. Z myślą o wykorzystaniu swojego potencjału i komplementarności gospodarczej Strony podejmują wysiłki w celu poszukiwania i analizowania nowych możliwości i rozwiązań w celu wzmocnienia swoich stosunków handlowych i inwestycyjnych, w tym, w stosownych przypadkach, negocjowania umów o wolnym handlu i innych porozumień stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania.

ARTYKUŁ 13

Rozwój handlu

1. Strony zobowiązują się rozwijać, dywersyfikować i zwiększać handel między sobą oraz poprawiać konkurencyjność swoich produktów na rynkach krajowych, regionalnych i międzynarodowych. Współpraca między stronami w tym zakresie ma na celu przede wszystkim wzmocnienie zdolności w takich dziedzinach, jak strategie rozwoju handlu, optymalizacja potencjału handlu, w tym system ogólnych preferencji taryfowych (GSP), konkurencyjność, propagowanie transferu technologii między przedsiębiorstwami, przejrzystość polityk, przepisów ustawowych i wykonawczych, informacje rynkowe, rozwój instytucjonalny oraz współpraca regionalna.
2. Strony wykorzystują w pełni pomoc na rzecz wymiany handlowej oraz inne dodatkowe programy pomocy w celu wzmocnienia handlu i inwestycji między Stronami.

ARTYKUŁ 14

Kwestie sanitarne i fitosanitarne oraz dobrostan zwierząt

1. Strony potwierdzają swoje prawa i obowiązki w ramach Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych (porozumienie SPS).
2. Strony zacieśniają współpracę i wymieniają informacje na temat prawodawstwa, wdrażania, certyfikacji oraz procedur kontroli i nadzoru dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych w handlu między Stronami w ramach Porozumienia WTO w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych, Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (IPPC), Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) oraz Komisji Kodeksu Żywnościowego (CODEX Alimentarius).

3. Ponadto Strony zgadzają się współpracować w kwestiach sanitarnych i fitosanitarnych oraz w propagowaniu współpracy w tej dziedzinie między Stronami poprzez budowanie potencjału oraz pomoc techniczną dostosowaną do potrzeb każdej ze Stron i mającą na celu pomoc w zapewnieniu zgodności z ramami prawnymi drugiej Strony, w tym przepisami w zakresie bezpieczeństwa żywności, zdrowia roślin i zwierząt oraz stosowania norm międzynarodowych.
4. Strony postanawiają współpracować w zakresie dobrostanu zwierząt, w miarę potrzeby, w tym poprzez pomoc techniczną oraz budowanie potencjału w celu opracowywania norm dotyczących dobrostanu zwierząt.
5. Strony wyznaczają punkty kontaktowe w celu przekazywania sobie informacji w kwestiach objętych niniejszym artykułem.

ARTYKUŁ 15

Bariery techniczne w handlu

1. Strony propagują stosowanie norm międzynarodowych oraz współpracują i wymieniają informacje w zakresie norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności, szczególnie w ramach Porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu (TBT).
2. Strony dążą do wymiany informacji od wczesnych etapów opracowywania nowych przepisów w dziedzinie barier technicznych w handlu. W tym celu Strony zachęcają do stosowania wszelkich środków mających na celu zmniejszenie różnic między Stronami w zakresie oceny zgodności i standaryzacji oraz poprawę konwergencji i kompatybilności systemów obu Stron w tej dziedzinie. Strony postanawiają wymieniać opinie na temat certyfikacji dokonywanej przez stronę trzecią oraz zbadać możliwości jej stosowania w celu ułatwienia przepływów handlowych między Stronami.
3. Współpraca w zakresie barier technicznych w handlu odbywa się między innymi poprzez dialog prowadzony odpowiednimi kanałami, wspólne projekty, pomoc techniczną i programy budowania potencjału. Strony wyznaczają, jeśli to konieczne, punkty kontaktowe w celu przekazywania sobie informacji w kwestiach objętych niniejszym artykułem.

ARTYKUŁ 16

Współpraca w sprawach celnych oraz ułatwienia w handlu

1. Strony:
 - a) dzielą się doświadczeniami i najlepszymi praktykami oraz analizują możliwości uproszczenia procedur przywozowych, wywozowych i innych procedur celnych;
 - b) zapewniają przejrzystość przepisów celnych i regulacji dotyczących ułatwień w handlu;
 - c) rozwijają współpracę w kwestiach celnych oraz skuteczne mechanizmy wzajemnej pomocy administracyjnej;

- d) dążą do zbliżenia poglądów i wspólnych działań w kontekście odnośnych inicjatyw międzynarodowych, w tym w dziedzinie ułatwień w handlu.
- 2. Strony zwrócą szczególną uwagę m.in. na:
 - a) zwiększenie bezpieczeństwa i ochrony handlu międzynarodowego;
 - b) zapewnienie skuteczniejszego i bardziej efektywnego egzekwowania przepisów celnych w zakresie praw własności intelektualnej;
 - c) zapewnienie równowagi pomiędzy ułatwieniami w handlu a walką z nadużyciami i nieprawidłowościami.
- 3. Bez uszczerbku dla innych form współpracy ustanowionych niniejszą Umową Strony wyrażają zainteresowanie rozważeniem w przyszłości zawarcia protokołów o współpracy celnej i o wzajemnej pomocy administracyjnej w ramach instytucjonalnych określonych w niniejszej Umowie.
- 4. Strony dążą do uruchomienia środków wsparcia technicznego, aby wesprzeć wdrożenie współpracy w kwestiach celnych i przepisów w zakresie ułatwień w handlu objętych niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 17

Inwestycje

Strony wspierają większy przepływ inwestycji poprzez tworzenie atrakcyjnych i stabilnych warunków dla inwestowania dzięki konsekwentnemu dialogowi, którego celem jest pogłębienie zrozumienia i współpracy w zakresie inwestycji, badanie mechanizmów administracyjnych ułatwiających przepływy inwestycji oraz promowanie stabilnych, przejrzystych, otwartych zasad oraz jednakowych warunków działania dla inwestorów obu Stron.

ARTYKUŁ 18

Polityka konkurencji

- 1. Strony zachowują przepisy, regulacje i organy ochrony konkurencji. Będą one stosowały te przepisy w skuteczny, niedyskryminujący i przejrzysty sposób w celu wspierania pewności prawnej na swoich terytoriach.
- 2. W tym celu Strony angażują się w działania w zakresie budowania potencjału i inne działania w zakresie współpracy przy opracowywaniu i wdrażaniu przepisów i regulacji dotyczących konkurencji, zależnie od dostępności finansowania takich działań w ramach instrumentów i programów współpracy Stron.

ARTYKUŁ 19

Usługi

Strony prowadzą systematyczny dialog mający na celu w szczególności wymianę informacji na temat otoczenia regulacyjnego każdej ze Stron w celu określenia najlepszych praktyk, wspierania dostępu do rynków drugiej Strony, w tym handlu elektronicznego, wspierania dostępu do kapitału i technologii oraz wspierania handlu usługami między tymi dwoma regionami i na rynkach państw trzecich.

ARTYKUŁ 20

Ochrona praw własności intelektualnej

1. Strony potwierdzają wielkie znaczenie, jakie przywiązują do ochrony praw własności intelektualnej oraz pełnego wdrożenia międzynarodowych zobowiązań w tym zakresie w celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej ochrony tych praw, zgodnie z odpowiednimi standardami i umowami międzynarodowymi, takimi jak Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i Międzynarodowa konwencja o ochronie nowych odmian roślin, w tym skutecznych środków wykonawczych.
2. Strony postanawiają pogłębić współpracę w zakresie ochrony praw własności intelektualnej i ich egzekwowania, w tym w zakresie odpowiednich środków ułatwiających ochronę i rejestrację oznaczeń geograficznych drugiej Strony na swoich terytoriach, uwzględniając międzynarodowe przepisy, praktyki i rozwój sytuacji w tej dziedzinie oraz możliwości Stron.
3. Współpraca jest realizowana w formie uzgodnionej przez Strony, w tym poprzez wymianę informacji i doświadczeń dotyczących takich kwestii jak praktyka, wspieranie, rozpowszechnianie, usprawnianie, zarządzanie, harmonizacja, ochrona, egzekwowanie i skuteczne stosowanie praw własności intelektualnej, zapobieganie nadużywaniu takich praw, walka z fałszerstwem i piractwem, m.in. poprzez ustanowienie i umacnianie organizacji odpowiedzialnych za kontrolę i ochronę tych praw.

ARTYKUŁ 21

Zwiększony udział podmiotów gospodarczych

1. Strony wspierają i ułatwiają działanie izb handlowych i przemysłowych, jak również współpracę między stowarzyszeniami zawodowymi Stron w celu wspierania handlu i inwestycji w dziedzinach stanowiących przedmiot zainteresowania obu Stron.
2. Strony zachęcają do dialogu między swoimi organami regulacyjnymi i podmiotami sektora prywatnego w celu omówienia ostatnich zmian w otoczeniu handlowym oraz inwestycyjnym, badania potrzeb sektora prywatnego w zakresie rozwoju oraz wymiany poglądów na temat ram politycznych służących zwiększeniu konkurencyjności przedsiębiorstw.

ARTYKUŁ 22

Konsultacje

W celu zapewnienia bezpieczeństwa i przewidywalności w swoich stosunkach dwustronnych Strony postanawiają sprawnie i jak najszybciej konsultować się nawzajem na wniosek jednej ze Stron we wszelkich kwestiach spornych, które mogą pojawić się w związku z handlem i sprawami związanymi z handlem w ramach tego tytułu.

TYTUŁ V

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE SPRAWIEDLIWOŚCI

ARTYKUŁ 23

Zwalczanie przestępczości zorganizowanej

Strony postanawiają współpracować przy zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, gospodarczej i finansowej oraz korupcji. Współpraca ta ma w szczególności na celu wdrażanie i propagowanie odpowiednich międzynarodowych standardów i aktów, takich jak, w stosownych przypadkach, Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i jej protokoły dodatkowe oraz Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.

ARTYKUŁ 24

Współpraca w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu

1. Strony zgadzają się co do potrzeby podjęcia działań i współpracy, aby zapobiec ryzyku nadużycia ich systemów finansowych i prania pieniędzy pochodzących z poważnej działalności przestępczej, zgodnie z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
2. Obie Strony postanawiają wspierać szkolenia i wsparcie techniczne służące tworzeniu i wdrażaniu przepisów oraz skutecznemu funkcjonowaniu mechanizmów zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Współpraca służy w szczególności wymianie istotnych informacji między właściwymi organami Stron w ramach prawodawstwa każdej ze Stron na podstawie właściwych norm służących zwalczaniu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, odpowiadających normom przyjętym przez Strony oraz podmioty międzynarodowe działające w tym obszarze, takie jak Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

ARTYKUŁ 25

Współpraca dotycząca nielegalnych narkotyków

1. Strony współpracują w celu zapewnienia kompleksowego i zrównoważonego podejścia poprzez skuteczne działanie i koordynację między właściwymi organami, w tym w sektorach egzekwowania prawa, cel, zdrowia, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych oraz innych istotnych sektorów, w celu redukcji podaży nielegalnych narkotyków (w tym nielegalnej uprawy maku do produkcji opium oraz produkcji narkotyków syntetycznych), handlu nimi, popytu na nie oraz ich wpływu na osoby zażywające narkotyki oraz na całe społeczeństwo, a także w celu uzyskania skuteczniejszej kontroli nad prekursorami.
2. Strony określają środki współpracy służące osiągnięciu tych celów. Działania opierają się na powszechnie uznanych zasadach zgodnie z odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi, których Strony są stronami: deklaracją polityczną, deklaracją w sprawie wytycznych dotyczących zmniejszenia popytu na narkotyki i środkami służącymi

zacieśnieniu międzynarodowej współpracy w zwalczaniu problemu narkotyków na świecie, przyjętymi przez 20. specjalną sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w sprawie narkotyków w czerwcu 1998 r.; a także deklaracją polityczną i planem działania przyjętymi podczas 52. sesji Komisji ONZ ds. Środków Odurzających w marcu 2009 r.

3. Współpraca między Stronami obejmuje wsparcie techniczne i administracyjne, w szczególności w następujących obszarach: opracowywanie krajowych przepisów i polityki; ustanawianie instytucji krajowych oraz ośrodków informacji i monitorowania; szkolenie personelu; badania nad narkotykami; wysiłki na rzecz ograniczenia popytu na narkotyki oraz negatywnych skutków narkotyków; współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości; skuteczna kontrola prekursorów w związku z nielegalną produkcją środków odurzających i substancji psychotropowych. Strony mogą uzgodnić włączenie innych obszarów.

ARTYKUŁ 26

Ochrona danych osobowych

1. Strony postanawiają współpracować w celu podniesienia poziomu ochrony danych osobowych do najwyższych odnośnych standardów międzynarodowych, takich jak standardy zawarte w międzynarodowych aktach prawnych, o ile mają one zastosowanie do Stron.
2. Współpraca w zakresie ochrony danych osobowych może obejmować m.in. wsparcie techniczne w formie wymiany informacji i wiedzy fachowej.

TYTUŁ VI

ROZWÓJ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY ORAZ INNE OBSZARY WSPÓŁPRACY

ARTYKUŁ 27

Współpraca w dziedzinie migracji

1. Strony potwierdzają znaczenie wspólnych wysiłków w celu zarządzania przepływami migracyjnymi między swoimi terytoriami. Aby pogłębić współpracę, Strony ustanawiają wszechstronny dialog we wszelkich kwestiach związanych z migracją. Kwestie dotyczące migracji są uwzględniane w krajowych strategiach rozwoju gospodarczego i społecznego krajów pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia osób migrujących.
2. Współpraca między Stronami opiera się na ocenie szczegółowych potrzeb, dokonywanej w drodze wzajemnych konsultacji pomiędzy Stronami, i jest wdrażana zgodnie z odpowiednim obowiązującym prawodawstwem unijnym i krajowym. Współpraca koncentruje się m.in. na:
 - a) rozwiązywaniu problemów stanowiących podstawowe przyczyny migracji;

- b) zaangażowaniu w kompleksowy dialog na temat legalnej migracji, mający na celu, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, stworzenie mechanizmów propagowania możliwości legalnej migracji;
 - c) wymianie doświadczeń i praktyk w dziedzinie przestrzegania i wdrażania postanowień Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, podpisanej w dniu 28 lipca 1951 r., oraz Protokołu do tej Konwencji, podpisanego w dniu 31 stycznia 1967 r., zwłaszcza zasad *non-refoulement* oraz dobrowolnej repatriacji;
 - d) zasadach przyjmowania, jak również prawach i statusie osób przyjętych, sprawiedliwym traktowaniu oraz integracji przebywających legalnie obcokrajowców, edukacji i szkoleniach, środkach przeciwko rasizmowi i ksenofobii;
 - e) ustanowieniu skutecznej polityki zapobiegania nielegalnej imigracji, przemytowi osób migrujących oraz handlowi ludźmi, w tym również ustanowieniu metod zwalczania sieci przemytniczych oraz ochronie ofiar takiego przemytu;
 - f) kwestii powrotu – w humanitarnych i godnych warunkach – osób przebywających nielegalnie, w tym wspieraniu ich dobrowolnego powrotu, a także readmisji tych osób zgodnie z ust. 3;
 - g) kwestiach uznanych za przedmiot wspólnego zainteresowania w dziedzinie wiz oraz bezpieczeństwa dokumentów podróży;
 - h) kwestiach uznanych za przedmiot wspólnego zainteresowania w dziedzinie kontroli granicznych;
 - i) budowaniu potencjału technicznego i ludzkiego.
3. W ramach współpracy na rzecz zapobiegania i kontroli nielegalnej imigracji, bez uszczerbku dla potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi, Strony zgadzają się ponadto, że:
- a) po ustaleniu przez właściwe organy Wietnamu zgodnie z przepisami krajowymi lub istniejącymi odpowiednimi porozumieniami, że osoba podlegająca readmisji jest obywatelem Wietnamu, Wietnam bez zbędnej zwłoki dokonuje readmisji każdego swojego obywatela przebywającego nielegalnie na terytorium jednego z państw członkowskich, na wniosek właściwych organów tego państwa;
 - b) po ustaleniu obywatelstwa osoby podlegającej readmisji przez właściwe organy państwa członkowskiego zgodnie z przepisami krajowymi lub istniejącymi odpowiednimi porozumieniami, każde państwo członkowskie bez zbędnej zwłoki dokonuje readmisji swoich obywateli przebywających nielegalnie na terytorium Wietnamu, na wniosek właściwych organów Wietnamu.

Strony dostarczają swoim obywatelom dokumenty tożsamości właściwe do tego celu. Jeśli osoba podlegająca readmisji nie posiada żadnych dokumentów ani innych dowodów potwierdzających jej obywatelstwo, właściwe organy danego państwa członkowskiego lub Wietnamu, na wniosek Wietnamu lub danego państwa członkowskiego, organizują przesłuchanie tej osoby w celu ustalenia jej obywatelstwa.

4. Z zastrzeżeniem swoich odpowiednich przepisów i procedur Strony zacieśniają współpracę w kwestiach readmisji, której celem jest, na wniosek dowolnej ze Stron i zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, wynegocjowanie porozumienia między UE a Wietnamem w sprawie readmisji ich obywateli.

ARTYKUŁ 28

Kształcenie i szkolenie

1. Strony postanawiają propagować współpracę w dziedzinie kształcenia i szkolenia, przy pełnym poszanowaniu swojej różnorodności, w celu wzmocnienia wzajemnego zrozumienia, a także postanawiają szerzyć wiedzę o możliwościach kształcenia w UE i w Wietnamie.
2. Strony kładą ponadto nacisk na środki służące tworzeniu powiązań między ich właściwymi instytucjami szkolnictwa wyższego i specjalistycznymi agencjami oraz propagowaniu wymiany informacji, know-how, studentów, ekspertów i zasobów technicznych, przy wykorzystaniu udogodnień oferowanych przez unijne programy w Azji Południowo-Wschodniej w dziedzinie kształcenia i szkolenia, jak również doświadczeń zdobytych w tej dziedzinie przez obie Strony.
3. Obie strony postanawiają również propagować realizację odpowiednich programów szkolnictwa wyższego, takich jak program Erasmus Mundus i programy szkoleń tłumaczy konferencyjnych, oraz zachęcać instytucje edukacyjne w UE i Wietnamie do współpracy przy wspólnych programach studiów wyższych i programach badawczych w celu propagowania współpracy akademickiej oraz mobilności.
4. Strony postanawiają również nawiązać dialog w kwestiach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, dotyczących modernizacji systemu szkolnictwa wyższego oraz systemów kształcenia technicznego i zawodowego, które mogłyby w szczególności obejmować wsparcie techniczne służące m.in. poprawie ram kwalifikacji oraz zapewnianiu jakości.

ARTYKUŁ 29

Zdrowie

1. Strony postanawiają współpracować w sektorze zdrowia w celu poprawy warunków zdrowotnych i opieki społecznej, a zwłaszcza poprawy systemu ochrony zdrowia, w tym opieki zdrowotnej i ubezpieczeń zdrowotnych.
2. Współpraca obejmuje przede wszystkim:
 - a) programy służące wzmocnieniu sektora zdrowia, w tym poprawie systemów ochrony zdrowia, świadczeń zdrowotnych i warunków zdrowotnych, jak również opieki społecznej;
 - b) wspólne działania w zakresie epidemiologii, w tym współpracę w zakresie wczesnego zapobiegania i zwalczania epidemii, takich jak ptasia grypa i grypa pandemiczna, a także innych głównych chorób zakaźnych;
 - c) międzynarodowe porozumienia w dziedzinie zdrowia, zwłaszcza Ramową konwencję Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu oraz Międzynarodowe przepisy zdrowotne;
 - d) normy bezpieczeństwa żywności, w tym sieć automatycznych kontroli przywozu żywności, objętych art. 14;
 - e) wymianę informacji i doświadczeń w zakresie polityki i przepisów w dziedzinie produktów leczniczych i sprzętu medycznego, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami;

- f) zapobieganie chorobom niezakaźnym i ich kontrolę poprzez wymianę informacji i dobrych praktyk, promowanie zdrowego trybu życia, zajęcie się najważniejszymi uwarunkowaniami zdrowotnymi, jak również nadzór nad tymi chorobami i zarządzanie nimi.
- 3. Strony uznają znaczenie dalszej modernizacji sektora zdrowia oraz postanawiają wzmocnić budowanie potencjału oraz wsparcie techniczne w sektorze zdrowia.

ARTYKUŁ 30

Środowisko i zasoby naturalne

- 1. Strony zgadzają się co do potrzeby zachowania zasobów naturalnych i różnorodności biologicznej oraz zarządzania nimi w zrównoważony sposób, co stanowi podstawę rozwoju obecnych i przyszłych pokoleń.
- 2. Strony zgadzają się, że współpraca w tej dziedzinie powinna przyczyniać się do promowania ochrony środowiska i poprawy jego stanu w dążeniu do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. We wszelkich działaniach podejmowanych przez Strony na mocy niniejszej Umowy uwzględniane są wyniki Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju.
- 3. Strony postanawiają współpracować w celu zwiększenia wzajemnego wsparcia dla polityki ochrony środowiska oraz włączenia zagadnień środowiskowych do wszystkich sektorów współpracy.
- 4. Strony zobowiązują się do kontynuowania i zacieśniania współpracy, szczególnie w zakresie:
 - a) propagowania aktywnego udziału Stron we wdrażaniu wielostronnych umów w sprawie środowiska, których są one stronami, w tym konwencji bazylejskiej, konwencji sztokholmskiej i konwencji rotterdamskiej;
 - b) propagowania świadomości ekologicznej oraz zwiększania lokalnego zaangażowania, w tym udziału rdzennych i lokalnych społeczności w ochronie środowiska oraz staraniach na rzecz zrównoważonego rozwoju;
 - c) promowania i rozpowszechniania technologii środowiskowych, produktów ekologicznych i usług w zakresie ochrony środowiska, w tym przez zastosowanie instrumentów regulacyjnych i rynkowych;
 - d) zapobiegania nielegalnemu transgranicznemu przemieszczaniu odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych i substancji zubożających warstwę ozonową;
 - e) poprawy jakości otaczającego powietrza, ekologicznego zarządzania odpadami, bezpieczeństwa chemikaliów, zrównoważonego zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi oraz propagowania zrównoważonej konsumpcji i produkcji;
 - f) zrównoważonego rozwoju i ochrony lasów, w tym promowania zrównoważonej gospodarki leśnej, certyfikacji lasów, środków zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z tym handlu oraz włączenia rozwoju leśnictwa w rozwój społeczności lokalnej;

- g) skutecznego zarządzania parkami narodowymi oraz uznania i ochrony obszarów cechujących się różnorodnością biologiczną oraz zagrożonych ekosystemów, z należytym poszanowaniem lokalnych i rdzennych społeczności zamieszkujących te obszary lub ich okolice;
 - h) ochrony i konserwacji środowiska przybrzeżnego i morskiego oraz promowanie skutecznej gospodarki zasobami morskimi w celu osiągnięcia zrównoważonego rozwoju morskiego;
 - i) ochrony gleby i zachowania funkcji gleby oraz zrównoważonego gospodarowania gruntami;
 - j) wzmocnienia zdolności gospodarowania gruntami, przejrzystej gospodarki gruntami oraz prawidłowego funkcjonowania rynku nieruchomości w oparciu o zasadę zrównoważonego gospodarowania gruntami oraz równych praw zainteresowanych podmiotów, w celu zapewnienia zarówno skutecznego wykorzystywania gruntów jak i ochrony środowiska naturalnego z myślą o zrównoważonym rozwoju.
5. W tym celu Strony dążą do wzmocnienia współpracy, w ramach struktur dwustronnych i wielostronnych, w tym przez programy wsparcia technicznego w celu propagowania rozwoju, transferu i wykorzystywania technologii przyjaznych środowisku, jak również inicjatyw oraz ustaleń partnerskich w oparciu o zasadę wzajemnych korzyści w celu szybkiej realizacji milenijnych celów rozwoju.

ARTYKUŁ 31

Współpraca w zakresie zmiany klimatu

1. Strony postanawiają współpracować, aby przyspieszyć walkę ze zmianą klimatu oraz jej wpływem na degradację środowiska naturalnego i ubóstwo, propagować politykę służącą złagodzeniu zmiany klimatu oraz dostosowaniu do jej negatywnych skutków, zwłaszcza podnoszenia się poziomu morza, a także ukierunkować swoje gospodarki na ścieżkę zrównoważonego niskoemisyjnego wzrostu gospodarczego.
2. Cele współpracy są następujące:
 - a) przeciwdziałanie zmianie klimatu, z ogólnym celem przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, bezpieczną i zrównoważoną, poprzez konkretne działania łagodzące zgodnie z zasadami Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu;
 - b) poprawa wydajności energetycznej gospodarek Stron poprzez propagowanie efektywności energetycznej, oszczędności energii i wykorzystywania bezpiecznych i zrównoważonych źródeł energii odnawialnej, oraz przejście na przyjazne dla klimatu sposoby wytwarzania energii, które przyczyniają się do budowania podstaw pod ekologiczną rewolucję energetyczną;
 - c) propagowanie zrównoważonych wzorów produkcji i konsumpcji w gospodarkach Stron, przyczyniając się do zmniejszenia presji na ekosystemy, w tym na gleby i klimat;
 - d) dostosowanie do nieuniknionych i niekorzystnych skutków zmiany klimatu, w tym ujęcie środków dostosowawczych w strategiach wzrostu i rozwoju Stron oraz w planowaniu na wszystkich szczeblach i we wszystkich sektorach.
3. Aby osiągnąć cele określone w ust. 2, Strony:

- a) intensyfikują dialog polityczny i współpracę na szczeblu technicznym;
- b) propagują współpracę w zakresie badań i rozwoju oraz technologii niskoemisyjnych;
- c) zacieśniają współpracę w zakresie odpowiednich krajowych działań łagodzących, niskoemisyjnych planów wzrostu, krajowych programów dostosowania do zmiany klimatu oraz programów zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi;
- d) intensyfikują budowanie potencjału oraz wzmacniają instytucje w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu;
- e) propagują szerzenie wiedzy, szczególnie pośród najsłabszych grup ludności oraz grup mieszkających na najbardziej zagrożonych obszarach, a także ułatwiają udział lokalnych społeczności w reakcji na zmianę klimatu.

ARTYKUŁ 32

Rolnictwo, leśnictwo, zwierzęta gospodarskie, rybołówstwo i rozwój obszarów wiejskich

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę, w tym poprzez pogłębiony dialog oraz wymianę doświadczeń, w zakresie rolnictwa, leśnictwa, zwierząt gospodarskich, rybołówstwa oraz rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności w następujących obszarach:
 - a) polityka rolna i ogólne perspektywy dla rolnictwa w skali międzynarodowej;
 - b) ułatwienie między Stronami handlu roślinami, zwierzętami i ich produktami, a także rozwój i promocja rynku;
 - c) polityka rozwoju na obszarach wiejskich;
 - d) polityka jakości w zakresie roślin, zwierząt i produktów wodnych, w szczególności chronionych oznaczeń geograficznych i produkcji ekologicznej; wprowadzanie do obrotu produktów wysokiej jakości, zwłaszcza produktów ekologicznych i produktów opatrzonych oznaczeniem geograficznym (etykietowanie, certyfikacja i kontrola);
 - e) dobrostan zwierząt;
 - f) rozwój zrównoważonego i przyjaznego środowisku rolnictwa oraz transfer biotechnologii;
 - g) wspieranie zrównoważonej i odpowiedzialnej długoterminowej polityki morskiej i rybołówstwa, w tym ochrony zasobów przybrzeżnych i morskich oraz zarządzanie nimi;
 - h) wspieranie działań służących zapobieganiu nielegalnym, niezgłaszanym i nieuregulowanym praktykom rybackim oraz nielegalnemu wyrębowi i handlowi produktami leśnymi, a także zwalczaniu takich praktyk, w ramach umowy w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) oraz dobrowolnej umowy o partnerstwie (VPA);
 - i) badania dziedziczości, wybór odmian zwierząt i roślin, w tym poprawa wysokiej jakości zwierząt gospodarskich, oraz badania nad paszami i żywieniem zwierząt lądowych i wodnych;
 - j) łagodzenie niekorzystnych skutków zmiany klimatu na produkcję rolną oraz ograniczanie ubóstwa na obszarach oddalonych i wiejskich;

- k) wspieranie i propagowanie zrównoważonej gospodarki leśnej, w tym przystosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia niekorzystnych skutków.
- 2. Strony postanawiają zbadać możliwości wsparcia technicznego dla produkcji roślinnej i zwierzęcej, w tym (lecz nie tylko) poprawy wydajności produkcji roślinnej i zwierzęcej oraz jakości produktów, a także postanawiają rozważyć realizację programów budowania potencjału w zakresie zdolności zarządzania w tym obszarze.

ARTYKUŁ 33

Współpraca odnosząca się do kwestii równości płci

1. Strony współpracują w zakresie wzmocnienia strategii i programów dotyczących kwestii płci, jak również budowania potencjału instytucjonalnego i administracyjnego oraz wspierania wdrażania krajowych strategii w dziedzinie równości płci, w tym praw kobiet i wzmocnienia pozycji kobiet, w celu zapewnienia sprawiedliwego udziału mężczyzn i kobiet we wszystkich sektorach życia gospodarczego, kulturalnego, politycznego i społecznego. W szczególności współpraca koncentruje się na poprawie dostępu kobiet do niezbędnych zasobów, aby mogły w pełni korzystać ze swoich praw podstawowych.
2. Strony wspierają tworzenie odpowiednich ram w celu:
 - a) zapewnienia właściwego uwzględnienia kwestii płci we wszystkich strategiach, politykach i programach rozwojowych;
 - b) wymiany doświadczeń i modeli w promowaniu równości płci oraz propagowania przyjęcia środków korzystnych dla kobiet.

ARTYKUŁ 34

Współpraca w zakresie pozostałości wojennych

Strony uznają znaczenie współpracy w usuwaniu min, bomb i innych niewybuchów oraz przestrzegania traktatów międzynarodowych, których są one stronami, przy uwzględnieniu innych właściwych instrumentów międzynarodowych. Strony postanawiają zatem współpracować poprzez:

- a) dzielenie się doświadczeniami i dialog, podnoszenie zdolności w zakresie zarządzania oraz szkolenie ekspertów, naukowców oraz wyspecjalizowanych ekspertów, w tym wsparcie na rzecz budowania potencjału, z zastrzeżeniem krajowych procedur Stron w zakresie powyższych kwestii;
- b) komunikację i edukację w zakresie zapobiegania wypadkom spowodowanym przez bomby i miny oraz rehabilitację ofiar bomb i min i ich reintegrację w społeczeństwie.

ARTYKUŁ 35

Współpraca w zakresie praw człowieka

1. Strony postanawiają współpracować przy promowaniu i ochronie praw człowieka, w tym w odniesieniu do wdrażania międzynarodowych instrumentów w zakresie praw człowieka, których są one stronami.

W tym celu udzielone zostanie wsparcie techniczne.

2. Współpraca ta może obejmować:
 - a) promowanie praw człowieka i edukację w tej dziedzinie;
 - b) umacnianie instytucji działających w dziedzinie praw człowieka;
 - c) pogłębienie istniejącego dialogu dotyczącego praw człowieka;

- d) zacieśnienie współpracy z instytucjami ONZ działającymi w dziedzinie praw człowieka.

ARTYKUŁ 36

Reforma administracji publicznej

W oparciu o szczegółową ocenę potrzeb przeprowadzoną za pomocą wzajemnych konsultacji Strony zgadzają się współpracować w celu restrukturyzacji i poprawy skuteczności swojej administracji publicznej, między innymi przez:

- a) usprawnienie wydajności organizacyjnej, w tym decentralizację;
- b) zwiększenie efektywności instytucji w zakresie świadczonych usług;
- c) poprawę zarządzania finansami publicznymi i odpowiedzialności zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi Stron;
- d) usprawnienie ram prawnych i instytucjonalnych;
- e) budowanie potencjału na rzecz opracowywania i wdrażania polityki (świadczanie usług publicznych, tworzenie i wykonanie budżetu, przeciwdziałanie korupcji);
- f) budowanie potencjału mechanizmów egzekwowania prawa i agencji działających w tej dziedzinie;
- g) reformę służby publicznej, agencji i procedur administracyjnych;
- h) budowanie potencjału w celu modernizacji administracji publicznej.

ARTYKUŁ 37

Stowarzyszenia i organizacje pozarządowe

- 1. Strony uznają rolę i potencjalny wkład stowarzyszeń i organizacji pozarządowych, w tym partnerów społecznych, w proces współpracy w ramach niniejszej Umowy.
- 2. Zgodnie z zasadami demokratycznymi oraz przepisami prawnymi i administracyjnymi każdej ze Stron stowarzyszenia i organizacje pozarządowe mogą:
 - a) uczestniczyć w procesie kształtowania polityki;
 - b) być informowane o wynikach konsultacji dotyczących strategii rozwoju i współpracy oraz polityk sektorowych, a także brać w udział w takich konsultacjach, szczególnie w obszarach, które ich dotyczą, włączając w to wszystkie etapy procesu rozwoju;
 - c) otrzymywać środki finansowe, na ile pozwalają na to przepisy wewnętrzne każdej ze Stron, oraz wsparcie na rzecz budowania potencjału w obszarach o szczególnym znaczeniu;
 - d) uczestniczyć we wdrażaniu programów współpracy w dziedzinach, które ich dotyczą.

ARTYKUŁ 38

Kultura

1. Strony postanawiają propagować wielopłaszczyznową współpracę kulturalną, z poszanowaniem różnorodności Stron, w celu wzajemnego zrozumienia i poszerzenia wiedzy o swoich kulturach.
2. Strony dążą do podejmowania odpowiednich działań celem promowania wymiany kulturalnej oraz realizowania wspólnych inicjatyw w różnych sferach kultury, w tym współpracy przy zachowaniu dziedzictwa kulturowego w poszanowaniu różnorodności kulturowej. W tym względzie Strony postanawiają kontynuować współpracę w ramach dialogu Azja-Europa (proces ASEM) wspierającego działania Fundacji Azja-Europa (ASEF). W tym celu Strony wspierają i propagują długoterminowe partnerstwo i współpracę między swoimi instytucjami kultury.
3. Strony postanawiają konsultować się i współpracować na odpowiednich forach międzynarodowych, takich jak UNESCO, na rzecz realizacji wspólnych celów i propagowania różnorodności kulturowej, jak również ochrony dziedzictwa kulturowego. W związku z tym Strony postanawiają wspierać ratyfikację Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętej w dniu 20 października 2005 r., i zacieśniać współpracę na rzecz jej realizacji, kładąc przy tym nacisk na dialog polityczny i włączając kulturę w działania na rzecz zrównoważonego rozwoju i zmniejszenia ubóstwa w celu stworzenia dynamicznego sektora kultury przez ułatwienie rozwoju przemysłu kulturalnego. Strony kontynuują wysiłki, aby zachęcić inne państwa do ratyfikacji tej Konwencji.

ARTYKUŁ 39

Współpraca naukowo-techniczna

1. Strony postanawiają wzmocnić współpracę naukowo-techniczną w dziedzinach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, w tym w sektorze przemysłu, energii, transportu, środowiska naturalnego, zwłaszcza zmiany klimatu i zarządzania zasobami naturalnymi (np. rybołówstwa, leśnictwa i rozwoju obszarów wiejskich), rolnictwa i bezpieczeństwa żywności, biotechnologii oraz zdrowia ludzi i zwierząt, przy uwzględnieniu polityk i programów współpracy każdej ze Stron.
2. Do celów takiej współpracy należą m.in.:
 - a) zachęcanie do wymiany informacji naukowych i technicznych oraz know-how, w tym dotyczących realizacji polityk i programów;
 - b) propagowanie trwałych stosunków i partnerstw w dziedzinie badań między społecznościami naukowymi, ośrodkami badawczymi, uczelniami i sektorami przemysłu;
 - c) propagowanie szkolenia kadr w obszarze nauki i techniki;
 - d) wspieranie wykorzystania badań naukowo-technicznych w promowaniu zrównoważonego rozwoju i poprawie jakości życia.
3. Współpraca ta odbywa się w następujących formach:
 - a) wspólnych projektów i programów w dziedzinie badań i rozwoju;

- b) wymiany informacji, wiedzy i doświadczeń poprzez wspólną organizację seminariów i warsztatów naukowych, spotkań, sympozjów i konferencji;
 - c) szkolenia i wymiany naukowców i młodych badaczy za pośrednictwem międzynarodowych programów mobilności i programów wymiany, zapewniające maksymalne rozpowszechnianie wyników badań i kształcenia oraz najlepszych praktyk;
 - d) innych form uzgodnionych przez Strony.
4. Strony dążą do tego, by we współpracy tej uczestniczyły właściwe instytucje szkolnictwa wyższego, ośrodki badawcze i sektory produkcji, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa. Działania w ramach współpracy powinny opierać się na zasadach wzajemności, sprawiedliwego traktowania i wzajemnych korzyści oraz zapewniać odpowiednią ochronę własności intelektualnej.
5. Priorytetowo należy traktować współpracę m.in. w następujących dziedzinach:
- a) promowanie i ułatwianie dostępu do wyznaczonych ośrodków badawczych w celu wymiany i szkolenia naukowców;
 - b) zachęcanie do włączania badań i rozwoju do projektów i programów inwestycyjnych oraz projektów i programów w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej.
6. Strony dążą do mobilizowania źródeł finansowania w celu wspierania realizacji współpracy naukowej i technologicznej zgodnie z niniejszą Umową, w ramach swoich możliwości.
7. Strony postanawiają dołożyć wszelkich starań w celu upowszechnienia w społeczeństwie wiedzy o możliwościach oferowanych przez programy każdej ze Stron w zakresie współpracy naukowo-technicznej.

ARTYKUŁ 40

Współpraca w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych

- 1. Uznając, że technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) są ważnym elementem współczesnego życia i mają ogromne znaczenie dla rozwoju gospodarczego i społecznego, Strony zgadzają się wymieniać opinie na temat swojej polityki w tej dziedzinie w celu promowania rozwoju gospodarczego i społecznego.
- 2. Współpraca w tej dziedzinie skupia się m.in. na:
 - a) ułatwianiu dialogu na temat różnych aspektów rozwoju ICT;
 - b) budowaniu zdolności w zakresie ICT, w tym rozwoju zasobów ludzkich;
 - c) wzajemnym połączeniu i interoperacyjności sieci i usług Stron i Azji Południowo-Wschodniej;
 - d) standaryzacji i upowszechnianiu nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - e) propagowaniu współpracy w dziedzinie badań i rozwoju między Stronami w obszarze ICT;
 - f) kwestiach/aspektach bezpieczeństwa ICT oraz zwalczaniu cyberprzestępczości;
 - g) ocenie zgodności sprzętu telekomunikacyjnego, w tym sprzętu radiowego;

- h) współpracy oraz wymianie doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie wprowadzania technologii informatycznych w całym społeczeństwie oraz w administracji publicznej;
- i) ułatwianiu współpracy między właściwymi instytucjami i podmiotami w sektorze audiowizualnym i sektorze mediów;
- j) zachęcaniu przedsiębiorstw Stron, działających w branży ICT, do dalszej współpracy, w tym do transferu technologii.

ARTYKUŁ 41

Transport

1. Strony postanawiają zacieśnić w dalszym stopniu współpracę we właściwych obszarach polityki transportowej, mając na względzie zwiększenie i rozszerzenie możliwości inwestowania, poprawę przewozu towarów i pasażerów, wspieranie bezpieczeństwa i ochrony w transporcie morskim i lotniczym, w szczególności działań poszukiwawczo-ratowniczych, zwalczanie piractwa oraz większą zbieżność przepisów, ograniczenie wpływu transportu na środowisko naturalne oraz zwiększenie wydajności swoich systemów transportu.
2. Współpraca między Stronami w tej dziedzinie ma na celu wspieranie:
 - (a) wymiany informacji na temat polityk i praktyk Stron w zakresie transportu, zwłaszcza transportu miejskiego, wiejskiego, morskiego i lotniczego, a także planowania transportu miejskiego, logistyki transportu, rozwoju transportu publicznego oraz wzajemnych połączeń i interoperacyjności sieci transportu multimodalnego;
 - b) wymiany informacji na temat europejskiego systemu nawigacji satelitarnej (Galileo) z wykorzystaniem odpowiednich instrumentów dwustronnych, kładąc nacisk na kwestie uregulowań oraz rozwoju przemysłu i rynku, stanowiące przedmiot wzajemnego zainteresowania;
 - c) wspólnych działań w dziedzinie usług transportu lotniczego, poprzez m.in. wdrażanie istniejących porozumień, badanie możliwości dalszego rozwoju stosunków, a także współpracy technicznej i regulacyjnej w dziedzinach takich jak bezpieczeństwo lotnicze, ochrona lotnictwa i zarządzanie ruchem lotniczym, w celu wspierania zbieżności przepisów oraz usuwania przeszkód utrudniających działalność gospodarczą. Na tej podstawie Strony zbadają możliwy zakres zwiększonej współpracy w dziedzinie lotnictwa cywilnego;
 - d) dialogu w dziedzinie transportu morskiego w celu nieograniczonego dostępu do międzynarodowych rynków morskich i handlu na zasadach komercyjnych, zobowiązań do stopniowego wycofywania istniejących programów rezerwacji ładunków, zaniechania wprowadzania klauzul podziału ładunku, ustanowienia w ramach transportu morskiego usług, w tym usług pomocniczych, traktowania narodowego oraz klauzul najwyższego uprzywilejowania (KNU) w zakresie dostępu do usług pomocniczych i portowych dla statków należących do podmiotów krajowych lub przedsiębiorstw drugiej Strony, a także kwestii związanych z usługami transportu „od drzwi do drzwi”;
 - e) wdrażania norm w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i zapobiegania zanieczyszczeniom, szczególnie w odniesieniu do transportu morskiego i lotniczego, zgodnie z właściwymi konwencjami międzynarodowymi, w tym współpracy we właściwych forach

międzynarodowych, których celem jest lepsze egzekwowanie przepisów międzynarodowych. W tym celu Strony propagują współpracę techniczną i wsparcie w kwestiach związanych z bezpieczeństwem transportu, w tym w działaniach poszukiwawczo-ratowniczych oraz dochodzeniach w sprawie ofiar i wypadków.

ARTYKUŁ 42

Energia

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę w sektorze energii, dążąc do:
 - a) dywersyfikacji dostaw energii w celu poprawy bezpieczeństwa energetycznego, rozwijania nowych innowacyjnych i odnawialnych form energii, w tym zrównoważonych biopaliw i biomasy zgodnie ze szczególnymi warunkami krajowymi, energii wiatrowej i słonecznej oraz wytwarzania energii wodnej, a także wspierania rozwoju odpowiednich ram politycznych na rzecz stworzenia warunków sprzyjających inwestycjom oraz równych szans w zakresie energii odnawialnej oraz włączenia tych elementów do właściwych obszarów polityki;
 - b) osiągnięcia racjonalnego wykorzystania energii przy współudziale dostawców i odbiorców, przez promowanie efektywności energetycznej w produkcji, transporcie, dystrybucji i końcowym zużyciu energii;
 - c) wspierania transferu technologii służących zrównoważonej produkcji i wykorzystaniu energii;
 - d) poprawy budowania potencjału i ułatwiania inwestycji w tym obszarze, w oparciu o przejrzyste i niedyskryminujące zasady handlowe;
 - e) zajęcia się kwestią powiązań między przystępnym cenowo dostępem do usług energetycznych a zrównoważonym rozwojem.
2. W tym celu Strony postanawiają sprzyjać kontaktom i wspólnym badaniom, jak również zwiększać wsparcie techniczne i projekty budowania potencjału za pośrednictwem właściwych forów regionalnych dotyczących czystej produkcji i ochrony środowiska, z korzyścią dla obu Stron. Obie Strony będą badać dalsze możliwości zwiększonej współpracy w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony obiektów jądrowych w ramach swoich istniejących ram prawnych i polityk.

ARTYKUŁ 43

Turystyka

1. Zgodnie ze światowym kodeksem etyki w turystyce opracowanym przez Światową Organizację Turystyki oraz z zasadami zrównoważonego rozwoju opartymi na „Agendzie 21 na poziomie lokalnym” Strony dążą do usprawnienia wymiany informacji i ustanowienia najlepszych praktyk, tak aby zapewnić zrównoważony rozwój turystyki.
2. Strony zgadzają się rozwijać współpracę m.in. w zakresie:
 - a) ochrony dziedzictwa naturalnego i kulturowego oraz maksymalizacji jego potencjału;

- b) łagodzenia negatywnych skutków turystyki;
- c) wzmocnienia pozytywnego wkładu turystyki w zrównoważony rozwój społeczności lokalnych, m.in. poprzez rozwój turystyki ekologicznej i kulturalnej, przy równoczesnym poszanowaniu integralności i interesów społeczności lokalnych i rdzennych;
- d) wsparcia technicznego oraz budowania potencjału, w tym programów szkoleniowych dla decydentów politycznych oraz osób zarządzających turystyką;
- e) zachęcania podmiotów działających w branży turystycznej, w tym organizatorów turystyki i biur podróży obu Stron, do dalszego rozwijania współpracy dwustronnej, w tym szkoleń.

ARTYKUŁ 44

Polityka przemysłowa i współpraca dotycząca MŚP

Strony, biorąc pod uwagę swoją politykę gospodarczą i cele w tej dziedzinie, zgadzają się wspierać współpracę w zakresie polityki przemysłowej we wszystkich dziedzinach uznanych za właściwe, w celu zwiększenia konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw, między innymi poprzez:

- a) wymianę informacji i doświadczeń w zakresie tworzenia ram prawnych i innych warunków dla poprawy konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw;
- b) promowanie kontaktów i wymiany między podmiotami gospodarczymi, zachęcanie do wspólnych inwestycji oraz zakładanie wspólnych przedsiębiorstw i sieci informacyjnych, w szczególności w ramach istniejących programów horyzontalnych Unii, pobudzając w szczególności transfery „miękkiej” i „twardej” technologii i know-how pomiędzy partnerami, w tym nowych i zaawansowanych technologii;
- c) dostarczanie informacji i pobudzanie innowacji oraz wymianę dobrych praktyk w zakresie dostępu do finansowania i rynku, w tym usług audytu i księgowości, w szczególności dla małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw;
- d) ułatwianie i wspieranie odpowiednich działań prowadzonych przez podmioty prywatne i stowarzyszenia przedsiębiorców Stron;
- e) propagowanie społecznej odpowiedzialności i rozliczalności przedsiębiorstw oraz zachęcanie do stosowania odpowiedzialnych praktyk handlowych, obejmujących zrównoważoną konsumpcję i produkcję. Współpracę tę dopełniają kwestie istotne dla konsumentów, takie jak informacje o produktach oraz rola konsumenta na rynku;
- f) prowadzenie wspólnych projektów badawczych, wsparcie techniczne oraz współpracę w zakresie norm, regulacji technicznych i procedur oceny zgodności w wybranych obszarach przemysłu, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami.

ARTYKUŁ 45

Dialog w sprawie polityki gospodarczej

Strony postanawiają współpracować przy propagowaniu wymiany informacji na temat swoich tendencji i polityk gospodarczych oraz wymiany doświadczeń na temat koordynacji polityki gospodarczej w kontekście regionalnej współpracy gospodarczej i integracji poprzez istniejące

mechanizmy dwustronne i wielostronne w dziedzinach stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania, w tym wymiany informacji na temat procesu reform i prywatyzacji przedsiębiorstw skarbu państwa zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Stron.

ARTYKUŁ 46

Współpraca w zakresie podatków

1. W celu wzmocnienia i rozwijania działalności gospodarczej, przy równoczesnym uwzględnieniu potrzeby tworzenia odpowiednich ram regulacyjnych i administracyjnych, Strony zobowiązują się do dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych, a także będą wprowadzać w życie zasady przejrzystości i wymiany informacji w ramach dwustronnych konwencji podatkowych między państwami członkowskimi a Wietnamem. Ponadto Strony zgadzają się zintensyfikować wymianę doświadczeń oraz pogłębić dialog i współpracę w walce z oszustwami podatkowymi i innymi szkodliwymi praktykami podatkowymi.
2. Strony zgadzają się na zacieśnienie współpracy w dziedzinie podatków w celu wzmocnienia swoich zdolności regulacyjnych i administracyjnych za pomocą m.in. wymiany doświadczeń i wsparcia technicznego.
3. Strony będą zachęcały do skutecznego wdrażania dwustronnych konwencji podatkowych między państwami członkowskimi a Wietnamem oraz będą wspierały zawieranie nowych porozumień tego rodzaju w przyszłości.

ARTYKUŁ 47

Współpraca w zakresie usług finansowych

Strony zgadzają się prowadzić dialog służący zwłaszcza wymianie informacji i doświadczeń na temat otoczenia regulacyjnego każdej ze Stron, a także zacieśniać współpracę w celu usprawnienia systemów księgowości, audytu, nadzoru oraz ram regulacyjnych w usługach bankowych, ubezpieczeniowych oraz innych częściach sektora finansowego, w tym za pomocą programów budowania potencjału w dziedzinach stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania.

ARTYKUŁ 48

Współpraca w zakresie zapobiegania katastrofom naturalnym i łagodzenia ich skutków

1. Strony postanawiają współpracować przy zapobieganiu katastrofom naturalnym oraz przy skutecznym reagowaniu na takie katastrofy, w celu zminimalizowania strat w ludziach, mieniu, zasobach naturalnych, środowisku naturalnym i dziedzictwie kulturowym, a także zgadzają się uwzględnić zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi we wszystkich sektorach i obszarach interwencji na szczeblu krajowym i lokalnym.
2. Na tej podstawie Strony zgadzają się:
 - a) wymieniać informacje na temat monitorowania, oceny, prognozowania i wczesnego ostrzegania w zakresie katastrof naturalnych;

- b) umacniać potencjał dzięki wymianie doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie zapobiegania katastrofom naturalnym i łagodzenia ich skutków;
- c) wspierać się wzajemnie w zakresie technologii, sprzętu specjalistycznego oraz materiałów potrzebnych do zarządzania katastrofami oraz reagowania kryzysowego;
- d) intensyfikować dialog między organami obu Stron odpowiedzialnymi za zarządzanie katastrofami naturalnymi i reagowanie kryzysowe, aby wesprzeć i umocnić współpracę w tym obszarze.

ARTYKUŁ 49

Planowanie i rozwój urbanistyczny i regionalny

1. Strony postanawiają propagować współpracę i partnerstwo w tej dziedzinie w uznaniu dla ważnej roli planowania i rozwoju urbanistycznego i regionalnego w dążeniu do wzrostu gospodarczego, ograniczania ubóstwa oraz zrównoważonego rozwoju.
2. Współpraca w zakresie planowania i rozwoju urbanistycznego i regionalnego może przyjmować następujące formy:
 - a) wymiana doświadczeń w rozwiązywaniu kwestii związanych ze zrównoważonym planowaniem i rozwojem urbanistycznym i regionalnym, w tym z:
 - polityką w zakresie planowania urbanistycznego i powiązanej infrastruktury, planowania regionalnego i ekspansji miast, ochrony i rozwoju historycznych miejscowości;
 - ustanowieniem sieci miejskich z udziałem władz centralnych i lokalnych, w tym gmin, stowarzyszeń i organizacji pozarządowych, agencji, wykonawców oraz stowarzyszeń zawodowych;
 - zarządzaniem architekturą, planowaniem i ekspansją przestrzeni miejskiej przy wykorzystaniu narzędzi systemu informacji geograficznej (GIS);
 - planowaniem i rozwojem centrów urbanistycznych i odnawianiem centrów miast oraz ekologicznym planowaniem urbanistycznym;
 - relacjami między obszarami miejskimi i wiejskimi;
 - tworzeniem miejskiej infrastruktury technicznej, w tym rekultywacją i usprawnieniem miejskich systemów wodociągowych, budową sieci kanalizacyjnej oraz systemów utylizacji odpadów stałych, ochroną środowiska oraz krajobrazu miejskiego;
 - b) wspieranie szkolenia i budowania potencjału na centralnym, regionalnym i lokalnym szczeblu zarządzania w planowaniu regionalnym i urbanistycznym, zarządzaniu architekturą oraz dziedzictwie architektonicznym;
 - c) współpraca w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych, takich jak ONZ-HABITAT oraz Światowe Forum Urbanistyczne, poprzez wspólne programy badawcze oraz organizację warsztatów i seminariów w celu wymiany informacji i doświadczeń w dziedzinie planowania i rozwoju urbanistycznego, w tym w zakresie ekspansji miast, projektowania urbanistycznego, zagospodarowania przestrzennego oraz rozwoju infrastruktury technicznej.

3. Strony postanawiają zacieśnić współpracę, oraz prowadzić wymianę doświadczeń i informacji między swoimi władzami regionalnymi i miejskimi w celu rozwiązywania złożonych problemów urbanistycznych poprzez propagowanie zrównoważonego rozwoju.

ARTYKUŁ 50

Praca, zatrudnienie i sprawy społeczne

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę w dziedzinie pracy, zatrudnienia i spraw społecznych, w tym współpracę w zakresie pracy, spójności regionalnej i społecznej, zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, równości płci, kształcenia ustawicznego, rozwoju zasobów ludzkich, migracji międzynarodowej i godnej pracy oraz zabezpieczenia społecznego w celu wzmocnienia społecznego wymiaru globalizacji.
2. Strony potwierdzają konieczność wspierania procesu globalizacji, który jest korzystny dla wszystkich, a także promowania pełnego i wydajnego zatrudnienia oraz godnej pracy jako kluczowych elementów zrównoważonego rozwoju i zmniejszania ubóstwa, zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 oraz z deklaracją ministerialną przyjętą na wysokim szczeblu Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ w lipcu 2006 r. Współpraca między Stronami pozostaje w zgodności z cechami i odmiennym charakterem sytuacji gospodarczej i społecznej każdej ze Stron oraz uwzględnia te elementy.
3. Strony potwierdzają swoje zobowiązania w zakresie poszanowania, promowania i przestrzegania międzynarodowych norm zatrudnienia, określonych w konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy MOP, których są one stronami i o których mowa w Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy. Strony postanawiają współpracować i zapewniać wsparcie techniczne w celu propagowania ratyfikacji, w stosownych przypadkach, norm pracy uznanych na poziomie międzynarodowym oraz skutecznego wdrażania norm pracy ratyfikowanych przez Strony.
4. Z zastrzeżeniem przepisów, warunków i procedur mających zastosowanie w kraju przyjmującym oraz właściwych traktatów i konwencji międzynarodowych, których są stronami, Strony dążą do zapewnienia obywatelom drugiej Strony, zatrudnionym legalnie na terytorium kraju przyjmującego, traktowania wolnego od wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, w odniesieniu m.in. do warunków pracy, wynagrodzenia lub zwolnienia, w porównaniu z warunkami stosowanymi wobec obywateli innych państw trzecich.
5. Formy współpracy mogą obejmować konkretne programy i projekty, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, jak również budowanie potencjału, wymianę polityk i inicjatyw w kwestiach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania na szczeblu dwustronnym lub wielostronnym, takim jak ASEM, UE-ASEAN i MOP.

ARTYKUŁ 51

Statystyka

1. Strony postanawiają propagować współpracę przy harmonizacji i opracowywaniu metod statystycznych, w tym gromadzeniu danych statystycznych, ich przetwarzaniu, analizowaniu i rozpowszechnianiu.
2. W tym celu Strony postanawiają zacieśnić współpracę, również za pośrednictwem forów regionalnych i międzynarodowych, za pomocą budowania potencjału i innych projektów wsparcia technicznego, w tym zapewnienia nowoczesnego oprogramowania do celów statystycznych, służącego poprawie jakości statystyk.

TYTUŁ VII

RAMY INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 52

Wspólny Komitet

1. Strony postanawiają powołać Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli obu Stron na najwyższym możliwym szczeblu. Do zadań Wspólnego Komitetu należy:
 - a) zapewnienie sprawnego funkcjonowania i wykonywania Umowy;
 - b) ustalanie priorytetów w związku z celami Umowy;
 - c) monitorowanie rozwoju wszechstronnych stosunków między Stronami oraz formułowanie zaleceń w celu propagowania celów niniejszej Umowy;
 - d) w stosownych przypadkach występowanie do komitetów lub innych organów ustanowionych na mocy innych umów między Stronami o udzielenie informacji oraz analizowanie wszelkich sprawozdań przekazanych przez te organy;
 - e) wymiana opinii i przedstawianie sugestii na temat wszelkich kwestii stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, w tym przyszłych działań i zasobów dostępnych na ich realizację;
 - f) uzgadnianie różnic wynikających ze stosowania lub interpretacji niniejszej Umowy;
 - g) analizowanie wszelkich informacji przedstawianych przez jedną ze Stron na temat wywiązywania się z zobowiązań oraz prowadzenie konsultacji z drugą Stroną w celu znalezienia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez obydwie Strony, zgodnie z art. 57.
2. Wspólny Komitet zwykle spotyka się co roku na przemian w Brukseli i w Hanoi, w terminie ustalonym w drodze wzajemnego porozumienia. W drodze porozumienia pomiędzy Stronami można również zwoływać nadzwyczajne posiedzenia Wspólnego Komitetu. Wspólnemu Komitetowi przewodniczy na zmianę każda ze Stron. Porządek posiedzeń Wspólnego Komitetu ustala się w drodze porozumienia między Stronami.
3. Wspólny Komitet ustanawia podkomitety i specjalistyczne grupy robocze, aby wspierały go w wykonywaniu zadań. Te podkomitety i grupy robocze zdają szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.
4. Strony postanawiają, że zadaniem Wspólnego Komitetu będzie również zapewnienie właściwego funkcjonowania wszelkich umów bądź protokołów o charakterze sektorowym, które zostały lub zostaną zawarte przez Strony.
5. Wspólny Komitet przyjmuje swój własny regulamin.

TYTUŁ VIII
PRZEPISY KOŃCOWE

ARTYKUŁ 53

Zasoby na współpracę

1. Strony postanawiają udostępnić właściwe zasoby, w tym środki finansowe, na realizację celów określonych w niniejszej Umowie, na ile pozwalają na to zasoby i przepisy każdej ze Stron.
2. Strony zachęcają Europejski Bank Inwestycyjny do kontynuowania swoich działań w Wietnamie, zgodnie z jego procedurami oraz kryteriami finansowania.

ARTYKUŁ 54

Klauzula przeglądowa

1. Strony mogą za wzajemną zgodą rozszerzyć zakres niniejszej Umowy w celu zacieśnienia współpracy, w tym przez uzupełnienie jej za pomocą umów lub protokołów dotyczących poszczególnych sektorów lub działań. Takie umowy szczegółowe są integralną częścią ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową i stanowią część wspólnych ram instytucjonalnych.
2. W odniesieniu do wykonania postanowień niniejszej Umowy każda ze Stron może przedstawić propozycje dotyczące rozszerzenia zakresu współpracy, biorąc pod uwagę doświadczenie zdobyte podczas jej stosowania.

ARTYKUŁ 55

Inne umowy

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ani niniejsza Umowa, ani działania podejmowane na jej mocy nie mają wpływu na uprawnienia państw członkowskich do podejmowania działań w ramach współpracy dwustronnej z Wietnamem, ani też do zawierania, w stosownych przypadkach, nowych umów o partnerstwie i współpracy z Wietnamem.
2. Umowa nie wpływa na stosowanie lub wykonywanie zobowiązań podjętych przez Strony w stosunkach ze stronami trzecimi.
3. Obowiązujące umowy dotyczące konkretnych obszarów współpracy, objętych zakresem niniejszej Umowy, są uważane za część ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową oraz za część wspólnych ram instytucjonalnych.

ARTYKUŁ 56

Stosowanie i interpretacja Umowy

1. W przypadku rozbieżności dotyczących stosowania lub interpretacji niniejszej Umowy każda ze Stron może odwołać się do Wspólnego Komitetu.
2. Wspólny Komitet może rozstrzygnąć kwestię w drodze zalecenia.

ARTYKUŁ 57

Wywiązywanie się z zobowiązań

1. Strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczegółowym w celu wywiązania się ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy oraz zapewniają stosowanie się do celów i założeń określonych w niniejszej Umowie.
2. W przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że druga Strona nie wywiązała się z któregoś z zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy, może zastosować właściwe środki.
3. Przedtem jednak, z wyjątkiem przypadków istotnego naruszenia Umowy, Strona przedstawia Wspólnemu Komitetowi wszystkie istotne informacje konieczne do dokładnej analizy sytuacji w celu znalezienia rozwiązania zadowalającego obie Strony.
4. Strony zgadzają się, że do celów prawidłowej interpretacji i stosowania niniejszej Umowy w praktyce wyrażenie „właściwe środki”, o którym mowa w art. 57 ust. 2, odnosi się do środków stosowanych zgodnie z prawem międzynarodowym i proporcjonalnych w stosunku do niewywiązywania się z zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy. Przy wyborze wspomnianych środków pierwszeństwo należy dać tym, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej Umowy. O środkach tych powiadamia się niezwłocznie drugą Stronę i na wniosek drugiej Strony stają się one przedmiotem konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu.

ARTYKUŁ 58

Ułatwienia

Aby ułatwić współpracę w ramach niniejszej Umowy, obie Strony zgadzają się przyznać konieczne ułatwienia urzędnikom i ekspertom zaangażowanym w realizację współpracy w celu wykonywania ich zadań, zgodnie z wewnętrznymi przepisami i regulacjami obu Stron.

ARTYKUŁ 59

Deklaracje

Deklaracje do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

ARTYKUŁ 60

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza Umowa obowiązuje z jednej strony na terytorium, na którym obowiązuje Traktat o Unii Europejskiej zgodnie z warunkami określonymi w tym Traktacie, a z drugiej strony na terytorium Socjalistycznej Republiki Wietnamu.

ARTYKUŁ 61

Definicja pojęcia „Strony”

Do celów niniejszej Umowy określenie „Strony” oznacza z jednej strony Unię lub jej państwa członkowskie albo Unię i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich stosownymi uprawnieniami, a z drugiej strony Socjalistyczną Republikę Wietnamu.

ARTYKUŁ 62

Bezpieczeństwo narodowe i ujawnianie informacji

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane w sposób wymagający od którejkolwiek ze Stron przekazania informacji, których ujawnienie Strona uznaje za sprzeczne z jej podstawowymi interesami bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 63

Wejście w życie i czas obowiązywania

1. Umowa wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po dniu, w którym ostatnia Strona powiadomiła drugą Stronę o zakończeniu procedur prawnych koniecznych do tego celu.
2. Niniejsza umowa jest ważna przez okres pięciu lat. Umowa jest automatycznie przedłużana na kolejne okresy jednego roku, chyba że jedna ze Stron powiadomi pisemnie drugą Stronę o swoim zamiarze nieprzedłużania niniejszej Umowy w terminie sześciu miesięcy przed końcem kolejnego rocznego okresu.
3. Wszelkie zmiany do niniejszej Umowy wprowadzane są za porozumieniem Stron. Wszelkie zmiany nabierają mocy prawnej, dopiero kiedy ostatnia Strona poinformuje drugą Stronę, że dopełnione zostały wszystkie niezbędne formalności.
4. Niniejsza Umowa może zostać rozwiązana przez którąkolwiek ze Stron przez złożenie pisemnego zawiadomienia o wypowiedzeniu drugiej Stronie. Rozwiązanie Umowy zaczyna obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia przez drugą Stronę.

ARTYKUŁ 64

Zawiadomienia

Zawiadomienia składane zgodnie z artykułem 63 należy kierować do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Wietnamu.

ARTYKUŁ 65

Autentyczny tekst Umowy

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, wietnamskim oraz włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA STATUSU GOSPODARKI RYNKOWEJ

Strony zacieśniają współpracę zmierzającą do możliwie szybkiego wczesnego przyznania Wietnamowi statusu gospodarki rynkowej, z zastrzeżeniem odpowiednich procedur.

JEDNOSTRONNA DEKLARACJA UNII EUROPEJSKIEJ

W SPRAWIE OGÓLNEGO SYSTEMU PREFERENCJI TARYFOWYCH (GSP)

Unia Europejska uznaje istotne znaczenie ogólnego systemu preferencji taryfowych dla rozwoju handlu i w dalszym ciągu prowadzi współpracę, poprzez m.in. dialog, wymianę i budowanie potencjału, w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania tego systemu przez Wietnam zgodnie z odpowiednimi procedurami Stron i rozwijającą się polityką handlową UE.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 24
(WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE ZWALCZANIA PRANIA PIENIĘDZY
I FINANSOWANIA TERRORYZMU)

Strony zgadzają się, aby Wspólny Komitet określił wykaz właściwych organów odpowiedzialnych za wymianę istotnych informacji w ramach tego artykułu.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 57
(WYWIĄZYWANIE SIĘ Z ZOBOWIĄZAŃ)

Strony postanawiają, że na potrzeby właściwej interpretacji niniejszej umowy i jej stosowania w praktyce termin „istotne naruszenie Umowy” w art. 57 ust. 3, zgodnie z art. 60 ust. 3 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r. („Konwencja wiedeńska”), obejmuje:

- a) wypowiedzenie Umowy w sposób nieusankcjonowany przez konwencję wiedeńską lub
- b) złamanie zasadniczych elementów Umowy, opisanych w art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 8.

W przypadkach istotnego naruszenia Umowy środek należy niezwłocznie zgłosić drugiej Stronie. Na wniosek drugiej Strony Wspólny Komitet przeprowadza pilne konsultacje w terminie do 30 dni w celu dokładnego przeanalizowania wszystkich aspektów środka lub uzasadnienia środka, aby znaleźć rozwiązanie zadowalające obie Strony.